

tiden anvendtes under retssagens behandling, dels med principielle betæneligheder.

Det ville således være betænkeligt at bygge en undersøgelse på politirapporter, så længe disses oplysninger ikke havde været gennem en retssags procedure.

Ministeren sluttede: „Mere, og betydelig mere, afgørende er det imidlertid, at det ville være lidet stemmende med hævdvundne retsplejprincipper, så der etableredes administrative organer til at undersøge og drage konklusioner af forhold, som er genstand for en verserende kriminel undersøgelse. Den sondring mellem de strafferetlige forhold i Bossagen og de forhold, der kunne tjene til at belyse, hvorfor en sådan sag egentlig har kunnet opstå, lader sig næppe gennemføre med tilstrækkelig klarhed til, at et undersøgelsesudvalg som det foreslåede kan styre klar af de strafferetlige problemer, og særlig risikoen for selv en indirekte bevisbedømmelse gennem en udvalgsundersøgelse bør af vægtige retsplejemæssige grunde undgås, så længe retssagen ikke har fundet sin endelige afgørelse.“

Også *Haustrup Clemmensen* (KF) understregede stærkt, at hans parti af al magt ønskede at medvirke til klarhed over alle sider og alle aspekter i „den ulykkelige og ejendommelige og tåbelige Bossag“. Ligesom handelsministeren var han imidlertid af den opfattelse, at man først måtte afvente den umiddelbart forestående sags behandling ved Københavns byret. Han var parat til til den tid at medvirke i drøftelsen af, hvordan undersøgelsen og erfaringsudvekslingen mest hensigtsmæssigt skulle tilrettelægges.

På linje hermed udtalte også *Johan Philipsen* (V) og *Helge von Rosen* (RV) sig. Johan Philipsen føjede til en advarsel om ikke at begive sig alt for langt ind i overvejelser om lovændringer med et enkelttilfælde som baggrund. Forholdene i dansk erhvervsliv var generelt ikke sådan, at der var akut behov for, at folketinget kastede sig ud i lovændringer. Den foreslåede undersøgelse ville af nogle i befolkningen blive opfattet som en nedsættelse af vore uafhængige domstoles værdi.

På SF's vegne udtalte *Brørup*, at han meget gerne så, at forslagsstillernes ønske om en gennemgribende undersøgelse blev iværksat, og at aktieselskabslovens paragraffer blev saneret, således at man ikke kom til at stå over for lignende tilfælde i fremtiden.

Også *Sigsgaard* (VS) kunne støtte forslaget, selv om det ikke var særlig vidtgående. J. O. Krag havde i sit spørgsmål i maj måned lagt op til en undersøgelse af kapital- og finansieringsforholdene i dansk erhvervsliv i almindelighed, og han havde gerne set, at socialdemokratiet havde fremsat forslag om en sådan undersøgelse.

Endelig udtalte ordføreren for forslagsstillerne, *K. Axel Nielsen*, at den undersøgelse, man havde stillet forslag om, intet havde med partipolitik at gøre. Der var alene tale om en naturlig interesse for vigtige samfundsfunktioners sundhed, en interesse, som han følte sig overbevist om, deltes af flertallet af folketingets medlemmer.